

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre... 12 kor.
 Fél évre... 6 kor.
 Negyed évre... 3 kor.
 *

A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulajdo-
 nosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 20 fill.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitlér sora 50 fillér.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 60 fillér.
 A hirdetések BITTERMANN
 NÁNDOR ÉS FIA könyv- és
 könyvnyomtatás-fogadtatnak
 el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 20 fl.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 20 fl.

Második honszerzés.

Gazdasági életünk egyik legfontosabb feladata az, hogy a társadalom mennél nagyobb rétegeinek adjunk tért a földönálló kihasználásában. Ennek teljes véghezvitelében nagy nemzeti actióra van szükségünk, ezt várja minden hazafias magyar ember. Ki vezethetne ily nagy gazdasági actiót, ha Darányi földművelésügyi miniszterünk nem, ki egész tudásával, teljes erejével igyekszik a nemzet jólétét, boldogságát emelni, kinek működése már a külföldön is nagy érdeklődést, figyelmet keltett?!

Örömmel üdvözljük Darányi minisztert legújabb munkájában, melynek keresztülvitele előreláthatólag súlyos akadályokba fog ütközni. Eme nagy horderejű munka: a telepítés. Nem új dolog ez, már régebben vetette fel ez eszmét a kormány; de ez nagyon különbözik a Mária Terézia alatti telepítésekkel, melyek nem ütköztek oly nagy akadályokba, mint ma. Akkor a telepes ingyen kapott földet, ingyen mindent, a mi a megélhetésre szükséges, csak hogy a pusztaság ne maradjon néptelenül. De ma erre nincs casus, nincs helye a költsékesnek; ma már nem egyedül az a cél, hogy a pusztaság benépesüljön. Ma nehéz viszonyok közt élünk, a telepítésre fordítandó összegnek meg kell térülnie, nem úgy mint Mária Terézia uralkodása alatt, a mikor volt pénz bőven. Ma a telepítés nemzeti culturmissiót teljesít, magyarosításra törekszik, nem úgy mint Mária Terézia alatt volt, a mikor nem törődtek azzal, hogy milyen nemzetiséget telepítettek le, akár németet, vagy franciát, vagy spanyolt.

A milyen fontos e kérdés, ép oly nehéz is annak teljes mértékben való keresztülvitele; ez tüzetes tanulmányozást igényel és csakis több oldalulag történt megvitatás, eszmecsere után lehet majd a testesítéshez fogni. Vigyáznunk kell, hogy céltalan ne legyen törekvésünk. Az eszme érett, az csak érleltetésre vár, érleltetésre, hogy abból gyümölcsöt buzhassunk. Vesztegetni való időnk

nincs s visszariadnunk sem szabad a komoly munkától. Darányi szerepe ez ügyben csak dicsérendő, a lefolyt tárgyalásokból kitűnően látjuk benne az erőt, az akaratot, a határozatlan munkakedvet; és lehetetlen, hogy egy örömsugár ne vonuljon át arcainkon mindannyiszor, ha ily nemes szív feledhetlen műveivel találkozunk.

Egy hatalmas népmozgósításról, a vidékek gazdasági helyzetének és lelkének átforgatásáról van szó, melynek segítségével elidegenült területeket (Délmagyarország, Szlavónia) igyekszünk majd visszahódítani a magyar állam számára. A régebbi telepítések az volt a hibája, hogy magyar rajokat küldtünk nemzetiségi lakosok közé, így az oláhok közé, aminek következménye az lett, hogy a magyar eloláhosodott; tehát a várva-várt remény elmaradt: az oláh megmaradt oláhnak, a magyar pedig átváltozott oláhnak. Hisz ez a körülmény természetes logika: a települők sajátítják el a törzslakosok szokásait, nyelvét és nem a törzslakosság a települőkét.

Gazdasági, szociál, faji szempontból egyaránt rászorultunk a helyes telepítésre. Tudnunk kell, honnan hová telepítsünk, mi szükséges az egyiknek, mi a másiknak a megélhetésre.

Szükségünk van a telepítésre, mert sok munkáshelyen kiütközött a földéhség, nem szerezhettek semmit a magyar magának, nincsenek keresetforrásaik; szükséges, hogy a jómódú földműves osztályt is, meg a magyar középirtokos osztályt helyreállítsuk; szükséges, mert sok nemzetiségi vidéken az idegen ajkuak jutnak mindinkább tulsulyra, holott célunk az, hogy ezek megmagyarosodjanak és szükséges még sok okból, melyeket e helyen felsorolni hosszú volna. Óvatosan kell eljárni, gondoskodni kell előre arról, hogy a nemzetiségek meg ne hódítsanak majd bennünket. Különös teendőnk, hogy az országban a városokat tegyük erőssé, izmossá, akcióképessé s így a megerősödött városok körül telepítsünk, mert a magyar faj csak ott képes magának tért hódítani,

a hol magyar város keletkezik és mennél erősebb fogjuk tenni a városi életet, annál meglepőbb lesz az eredmény nemzeti misszióinkban.

A nemzet életkérdése a telepítés, erre nézve nem szabad visszariadnunk semmiféle áldozattól. Mi az állam kezébe tesszük le sorsunkat, mely az egész magyar társadalommal karöltve, céltudatosan, tervszerűen, fontolgatva fogjon a nagy munkához, mert ellenesetben megeshetik, hogy a nagymérvű telepítés csak kárunkra lehet és így a telepítés nem honfoglalást fog eredményezni, hanem annak ellentéte is bekövetkezhetik.

De ha ősidőben a magyar megtudta ismerni biztosításának alapját s ezt le is tudta fektetni, miért ne lehetne a nemzet most is maga-magának alapítója, pártfogója?

Ha a telepítésnek sikere lesz, úgy hazánk jövője, fenállása erősen biztosítva lesz, a nemzetiség el fog fojtatni, hatástalanra fog tétetni, mert csak így lesz biztosítva az út, melyen haladva, elérhetjük azt, hogy utódaink szegények ne lehessenek s hogy mi nyugodtabban tekinthessünk vissza tevékeny, áldozatra kész életünkre.

Itt csak közakaratra kell lángra lobbannia! Ha ez megvan, a többi már magától következik, mert hisz a költő is éneklé, hogy az akarat előbb-utóbb borostyánt arat!

Ne álljunk veszteg! Ébredjünk! S mutassuk meg áldozatainkkal a telepítés oltára mellett Európának, hogy a magyarok is megtudják érteni a kor intő szavát!

A közigazgatási reform.

Zombor, 1900. január 29.

Abban a nagy fejlődési folyamatban, melyet a modern kultúra nivelláló kényszerével ellenállhatatlanul terjeszt, Magyarországon a legnagyobb feladatok terhe az államra hárult, mely egyrészt mint feltétlenül nemzeti tényező teljes mértékben bírja e feladat alkalmas erkölcsi feltételeit, másrészt az állami mindenhatóság a társadalom szétszakadozottsága folytán nemzeti, gazdasági és

A „BÁCSKA“ tárcája.

Vágy.

Valami démoni vágy úgy sarkal
 Teremteni merészet, nagyot,
 Megaranyozni szent glóriával
 A mérhetetlen bánatot.

Távol a földtől, hol szenny nem érhet,
 A magas mennyekbe törni fel;
 Halandó szem, a mit meg nem mérhet,
 A végtelenséget érni el.

Titáni harcra, úgy vívni ki
 Csak egy marék boldogságot,
 Mely felhőkbe fogant, szent, égi,
 Mint odafönn a csillagok.

Mit nem mocsokolt be földi érdek,
 Mihez por, salak nem férhet,
 Mit jutalmul az égietől
 Tiszta szent szerelem kérhet.

Erőm végetlen, a vágy úgy sarkal,
 Ha erre gondolkodok;
 Csak akkor tudom, melletted ülve,
 Milyen kicsiny vagyok.

Wiener Edith.

SEBŐ NAPJA.

Előkészület.

Sebő napja, hogy mikor van, azt jól tudja mindenki! Azért is az előkészületek mindenütt megtörténnek. A jó férj már eleve emlegeti nejének: „Fiam, tudod most lesz Sebő napja, szinte félek tőle.“ „De meglásd édesem, én csak elmegyek, üdvözlöm őt s jövök rögtön.“ A nő

örömmel veszi tudomásul férje jó szándékát. Pedig ez csak az első stafeta a kimaradási engedély megnyerésére.

A nap közeledésével a férj mindig több és több engedély megadását nyújtja be kérelmét a ház miniszterének. Végre abban állapodnak meg, hogy csak estig marad el, azért kapukulcsot nem visz, hisz megígérte élete párjának, hogy idejébe fog haza jönni.

Megjött a nagy nap! Reggel meleg csókkal vesznek egymástól búcsút!

A nő sejtelmes aggodalommal mondja: „Fiam, valahogy el ne maradj.“

A férj a legjobb szándékkal megy elfoglaltsága után.

A vendéglősök is megteszik az előkészületet. Így szólnak: Ma az üzletet bezárjuk, ma Sebő napja van! Mindenki ott lesz, étkező vendég ilyenkor úgy sincsen. A pincérek szabadságot kapnak, csak reggel 4 órára kell a vendéglőben megjeleneni, midőn a Sebő napról jövők egy-egy feketére betérnek, mert bort inni képtelenek.

Ez az a nap, melyen a vendéglők nappal zárva vannak.

A „Farkas“-utcában nagy a sürgés-forgás. Egész falka báránnyal hajtanak egy ötblakos házba. A hordókat nagy számban gurítják ugyanabba a házba. Hordóknak be minden jót és szépet, mi gyomornak kedves.

A szegény idegen bámulva kérde, mi lesz itten? Talán néptünnepély? vagy mi. A sok megyei pandur csak azt feleli rá: „Holnap Sebő napja lesz.“

Az egész ház felfordulva, a szép kis lányok aranyos kezeikkel terítgetnek a sok vendég számára. Mert a ki csak nem halálos beteg, az mind ott lesz.

Sebő napja.

Reggeli órákban már látni bizonyos ünnepes színt. Az urak feketébe mennek hivatalba. 11 óra felé az egész város megmozdul, mintha népvándorlás lenne.

A nagy megyei palotában csak az őrtálló pandur marad otthon. Az ügyvédi irodák zárva. A törvényszék, járásbírók beszünteti itélkezéseit, mert Sebő napja van. A városbáza üres, mind elmentek, csak az őrtoronyban

levő tűzoltó van helyén. A plébánia üres, csak a harangozó van otthon. A tanárok megrövidítik óráikat, mert Sebő napja van. Minden rendű és rangú mérnökök sietnek a felmérésre, a népszámlálásra, a bekebelezésre. A dalárda zenekarával siet a lelkészekhez.

A fiatalok teljes számban megjelennek, hogy építsen magának hajlékot, mert jó nekünk itt lenni.

Itt van mindenki, csak a nők várják férjeiket és 12 óra után a megyei pandurok, mint futárok, száguldanak a város minden részébe megvinni az üzenetet: „A nagyságos ur nem jön haza, ne tessék várni.“

Az egész úgy néz ki, mintha egy nagy bankett volna. Az előszoba teli telikabátokkal, cylinderekkel, sárcipőkkel, mintha egy nagy garderober lenne.

Bent pedig az aranyos leányai a kedves háziaszszonnyal hordják a finom bárány, malac paprikásokat, kínálgatják a vendégeket: „tessék, tessék.“ „Na még egy kicsit az én kedvemért.“ A vendégek elfelednek mindent és magukat is ott felejtik. Hazamenetelre nem gondol seuki, a jókedv a tetőpontra hág.

Sőt még esztükbe jut egy kis angol és bur háborut rendezni. Az angolok a vendégek, a burok a cylinderek. Minden cylindert betérnek, felvágják, mintha a szegény cylinderek volnának okai, hogy még nem mentek haza, vagy talán azért tették tönkre, hogy haza se mehessenek.

Ki volt a leleményes feltaláló, majd meg tudjuk a görög keleti Úrnapon.

De nemcsak a cylinderek lettek halottak, hanem a vendégek is; sebesületlen egy sem maradt, voltak igen sokan „halottak“, kiket a mentők vittek haza.

Vége.

Ugy 4 óra felé megnyílnak a vendéglők. Végre oszladozni kezd a vendégereg és az utcák mind keskenyeknek bizonyultak. A betört cylinderek ismét elfoglalják helyüket és a cylinder hű képét adja helye tartalmának.

Hanem még nem ment senki se baza, csodálatos, még a „halottak“ feltámadtak és haza mentek, pardon az „Otthonba“ mentek, hogy ott mi történt, én úgy gondolom, nem leírni való.

historiai tekintetben annyira megnőtt, hogy az államnak épen kénytelenségből vállalkoznia kellett a kulturális feladatok teljesítésére.

A rendi Magyarországnak, patriarchálisan egyszerű strukturájával, e tekintetben sokkal könnyebb volt a dolga: társadalom és állam benső összeköttetésben állt egymással, a nemesség, a tulajdonképeni compossessoratus ellátta, mint noble officium-ot, a közigazgatást, mint olyan hivatal, mely magától értendő s ez a közigazgatás a táblabíró-korszak egyszerű viszonyai közt tökéletesen be is vált. Józan emberi ész — s ez, sajnos, mind ritkább lesz, — és a csálhatatlan tripartitum adták a kvalifikációját, fajszeretét és tradíció szolgáltatották a szabályait ennek az autonómiának, melynek kinövéseit a vármegyei pártok üdvös váltogazdasága mindig eltávolította.

Idő folytán erősen megváltoztak a viszonyok: avitizmus és a gazdasági fejlődés kedvezőtlenége folytán a közbirtokosság elvesztette fajsúlyát, a legnagyobb erőmegfeszítéssel sem tudta megtartani pozícióját az államban, a hivatal megszűnt jog és kötelesség lenni, egyszerűen mindennapi kenyér lett s ez is annál szegényesebb, minthogy a közigazgatás idővel egyedüli szigete lett a hamisan gentrynek nevezett közbirtokosság sok hajótörött Robinsonjainak.

Társadalmunk nehezen akarja megérteni az idő intőszavát; megmagyarázhatatlan módon irtózik a produktív életpályáktól, melyek pedig valóban sokkal kevésbé veszik igénybe az összegyűjtött családi birtok utolsó maradványait, mint pl. a jogi pálya, melyre főleg özönlik fiatalágunk.

Mozgalmas korunkban, midőn a szociális felforgatás a gazdasági és ipari munkások beláthatlan tömegeit állítja csatarendbe a létért való küzdelemben, midőn töké és munka gigantikus tömegekben állnak egymással szemben, a diplomás proletárság annál siralmasabb szerepet játszik, minthogy nem annyira a munkához való szent jogához ragaszkodik, hanem kizárólag az államhoz fordul, mintha az általános ellátási intézet lenne.

E közben az autonóm közigazgatás feladatai sokszorosan felszaporodtak; az összeköttetés állam és vármegye között mind-szorosabb lett s a kormányzati ingerencia hiánya mindinkább érezte magát. A nagy közigazgatási reform, melyet elvben már évek előtt kimondott a törvényhozás, természetesen folytonos feszültségben tartotta a kedélyeket; az egészséges közigazgatásnak s úgyszólván Magyarország európaiasításának barátai ép oly forrón óhajtották, mint a megyei tisztviselők, kik nem akarnak tisztújítástól tisztújításig hivatalukért, kenyerükért félni.

A belügyminisztériumban külön osztály foglalkozik e nagy reformmal, melynek előmunkálatai már annyira előre haladtak, hogy az egész munkát a folyó évben érett lesz a nyilvános bírálatra és a törvényhozás elé juthat. Két főszempont fogja e reformot áldásossá tenni: a bürokrácia korlátozása és a hivatalnokok megfelelő javadalmazása. Magyarország modern államisága újabb nagy hajlandóságot mutatott a sok hivatal elbűrtjázására, melyek lélekölő és időrabló alakosságukkal a reális élet gyakorlati szükségleteihez oly nehezen tudtak simulni s amennyiben

egész becsúgyukat az aktaforgalom végtelen kiterjesztésében keresik, az állami szervezés nem volt képes, nehézsége és pedáns copfontossága folytán, feladatainak megfelelni.

Másrészt a jobb javadalmazás nemcsak általános vágyódása a hivatalnokoknak, hanem az állambölcsességnek is elementáris parancsa, mely nem engedi, hogy funkcionáriusait a legkeservebb megélhetési gondok emészessék fel s nem akar a kilátástalan szegénység által ajtót kaput tártni, a hivatali prostitúciónak. Az emberhez méltó javadalmazás nem követel külön áldozatokat; a bürokrácia megszorítása elég eszközt nyújt ehhez. Kevesebb, de jobban fizetett hivatalnok, — ez a jellemadata annak a reformnak, melynek áldásos keresztülvitelével hazánknak egy új, szebb korszaka fog Széll Kálmán államférfi személyiségéhez fűződni.

Szinészet.

Szulamit. P. Hevesi Janka játszotta estőtörtéket este a vadmacskás bölgyet. Erdekes és sok helyen szerencsés felfogással alakított s egyes partiknál a hangja is kellemesen csegett. Általában azonban Szulamitja nem állott ott, hol a Pálffy Nináé.

Folt, a mely tisztít. Murányi Juliska jutalomjátékul pénteken Edegaray e hatalmasan koncepiált drámája került színre. A színház majdnem teljesen üres volt. Murányi Juliska Matildot játszotta. Az első két felvonásban teljesen eltalálta az alaphangot és igazán hüszinezéssel alakított, a harmadik és negyedik felvonás óriási hevet és páthoszt igénylő scénaiban már ereje cserben hagyta s nem birt megbirkózni hatalmas feladatával. Tisztelői négy szép bokréttával lepték meg. — Dulics Mariska Aurikétája igen szerencsés alakítás volt. Talpraesett felfogással kreálta ezt a démonikus leányt. Gyárfás Ödön Fernandó szerepében viharos tapsra ragadta a házat. Erő, tűz és élet lüktetett pathetikus játékában. Székely Renée nem érdemelte meg, hogy donna Concepcion szerepére degradálja a művészettség. Palágyi Don Lorensoja eredeti felfogással volt megjátszva.

Vereshaju. Lukácsy jeles népszínműve tíres ház előtt került elő szombaton. Pálffy Nina tűzzel és temperamentummal játszott és kedvesen énekelte. Gy. Lónyai Piroksa szerfelett kedves volt kis szerepében is. Gyárfás — mint mindig — szombaton is jeles alakítást produkált.

Tolonc. Tóth Ede híres népszínműve teljesen tíres ház előtt adatott vasárnap. Az előadás pedig közönséget érdemelt volna. Pálffy Nina igazán drámai erővel alakított. Deák Péter Mraycsák szerepét pompásan dolgozta ki. Székely Renée Ördög Sárája nem volt mindebben tökéletes. Helyi-kezzel felcsillant azért játékában az igazi tehetség szikrája. Gyárfás pathetikus játékát illeti még dicséret.

Jövőre részletesebben.

(g. j.)

Érdekes színházi est. Érdekes színházi estére van kilátása közönségünknek. Február hó 5 én lesz jutalomjátéka színtársulatunk fardhatatlan buzgó titkára, a kiváló tehetségű színész: Lövegy Józsefnek. Ez alkalommal színre kerül „Viola, az alföldi haramia” című énekes színmű, melyet Szigethy József irt báró Eötvös József „A falu jegyzője” című regényéből. Ezen az estén a jutalmazandó iránti szívesességéből fellép Falcione Blanka kisasszony és betétül a „Gésák”-ból a keringődalt, a „Lilli”-ből a tüzérdalt és a „Nótás Katá”-ból az „Egyszín kék a nefejeits virága” népdalt fogja énekelni. A jutalmazandó színész, Lövegy József, a ki majdnem egy emberöltőt át ritka lelkesedéssel és szép tehetséggel áldoz Thalia oltárán, igazán, teljesen megérdemli, hogy a közönség fejjeze ki iránta jól kiérdemelt elismerését azzal, hogy ez estén a színházat teljesen megtöltse. Megvagyunk győződve, hogy a közönségünk meg fogja ezzel a szó valódi értelmében jutalmazni Thalia papját. *

A férfiaknak nem kellett a kapukulcs, a mint ígérte, meg is tartotta, hogy kapukulcsra nem lesz szükség, és tényleg nem is volt.

A nagy csata után ma van a nyugalom és a nagymosás napja.

A mint hallom, a helybeli kalaposok cylindergyárt fognak felállítani, mert ma oly nagy volt a kereslet, hogy a vevőket ki nem elégíthették.

Lám, milyen nevezetes nap a Sebő napja, az ő révén kap városunk cylindergyárt.

Ha nem így történt, úgy bocsánatot kérek, mert én szemtanú nem voltam, de így mesélték nekem.

Szabad a madárnak...

Szabad a madárnak,
Szabad messze szállni,
Csak énnekem nem szabad
A rózsához járni!...

A rózsához járni
Nem szabad énnekem,
Vaskerítés miközöttünk
Az én — szegénységem!...

Herold Gyula Béla.

AZ ANGOL JÓKAI.

— Látogatás Mr. R. Nisbet Bannél. —

London, január 19.

Sohasem feledem el azt a meglepetést, a mely egyszer — több évvel ezelőtt — egy messi világrész exotikus pontján ért: Key West szigetvárosában, Közép-Amerikában; egy keskeny, pálmalombos, faházikós utcán; valami újságelárusító bódéja előtt. A véletlen vezetett arra s a kirakati hirdetések egyike állított meg. „The best novels of the World — to be sold here.” (A világ legjobb regényei itt kaphatók). — Ez állott ott ökölyi betűkkel. A legfeltűnőbb helyen pedig

s a „most jelent meg” jelzéssel dekorálva, Jókai Mór „Tengerszemű bölgye” pompázott.

— Csak tíz cent (25 kr) az ára! — kínálta a kreol-amerikai kereskedő.

Pompásan nyomott, három ujjnyi vastag kötet volt; e cimarrattal:

„Eyes like the sea.” — Novel, by Maurus Jókai.

Megilletődéssel vettem kezembe a könyvet.

A kereskedő értetlenül nézett reám. Mit is tudta ő, mi az: „magyar”. De Jókait ő is olvasta. És megdicsérte s e dicséretében az volt a legbűszkébb nyilatkozata:

— Jókai egyike a legjobb új írónknak (már mint az angoloké).

... Azóta kezdtem kutatni az angol Jókai után, a nagyvilág ez új csillaga után, a kit az angolok fedeztek föl valahol ott, egy napsütötte, virágos országban, a melynek létezéséről csak annyit tudnak, a mennyit a geográfai órában az iskolában tanultak, hogy — ismét elfelejték... a Duna táján.

New-Yorkban sok olvasóval találkoztam, a ki ismeri őt; különösen a nők: a yankeeladyk, a kik az amerikai élet realisztikus forgatagában s a dolláros világ revolverizált-zsurnalisztikájában, illatos, szerelmes mesévilágot találtak azokban a költeményekben, a melyeket Jókai regél.

Londonban pedig már mindenki ismeri. A Hungarian Nábok köztípus, a kiről minden fashionable ember tud. Az „Arany-ember” pedig közkeifejlesztés lett, a mely az at home-ok öt órai tea-társaságaiban a „jour-nyelv” szótárába került.

És Jókai révén kezdenek megismerni bennünket is, a magyar hazát, — melyre az ő lángesze vetett fényt a kutatók irányítására.

Régóta sarkallt már a kíváncsiság, megtudnom azt, vajjon ki az az ember, a ki Jókai szellemét az angol irodalomba áttöltötte? A kötetek címszalagján százsor is olvastam a nevet, R. Nisbet Bain; — de sohasem voltam képes hollétét felkutatni.

A véletlen vezetett hozzá.

Ujdonságok.

Főispáni ebéd. Báró Vojnits István főispán folyó évi január hó 27-én nagyszabású ebédet adott, a melyre hivatalosak voltak: Ambrozovits Béla, Andrács Alajos, dr. Atányi József, Bajkay Antal, Bárczy Iván, Birvászky György, dr. Bikár Nándor, Bikár Jakab, Bikár Vazul, Bieliczky Károly, Blumenthal Lajos, Bodnár György, Borgyosky Mladen, Bosnyák Fülöp, dr. Bruck Armin, Bruck Adolf, Czedler János, dr. Czvetkovits Péter, Dalmay Béla, Dekker Pál, Dicht Adolf, Diener János, Dimitrievits Bránkó, dr. Donoszlovits Vimos, Dömötör Pál, dr. Dudás Gyula, dr. Duchon János, Ebrlich Nándor, dr. Falcione Nándor, Falcione Lőrinc, Fernbach Péter, dr. Fischer Mihály, Foytin János, Francz Mór, Fratricsevits Béla, dr. Gráber Lajos, Gyorgyovászky György, Gyurisits György, Gruits Trifun, Hauke Imre, Heindlhofer Róbert, dr. Huber József, Hübner Gyula, János Gusztáv, Ilkits Száva, Kálits Döme, Kalmár Pál, Karácson Gyula, Kandler József, Kádár Ignác, Kovács József, Koczkar Zsigmond, Koszanits Szilárd, Konyovits Péter, Konyovits István, Konyovits Simon, Konyovits Mladen, Krump Vilmos, Lang Gyula, Leitner József, Leovics György, Lippert Ferenc, Löffler Emil, Lugumerszky Plató, Márton Imre, Mattarits Márkó, dr. Markovith Lajos, dr. Maximovits Miklós, Maximovits Miklós, Mikosi Imre, Modesz János, Molnár István, Obuskovits Tivadar, Odry János, dr. Pavlovits Jenő, Pekánovits András, Pocsay Sándor, Poppovits Zárkó, Proll Ferenc, Rác Soma, Radicsevits Sándor, Radány Péter, Raits György, Szabó Sándor, Szabó József, Szaubern Károly, Széchenyi József, Szemző István, Szemző Gyula, Szemző Dezső, Szedressy Ödön, dr. Szimonovits Radivoj, Szigyanszky Czvetta, Spanyol József, Sztankovits György, Sztajsits Jesta, Sztajkovits Zakár, Szlavy Ferenc, Sztrilich Gyula, Tarczay Mór, Trencsényi Károly, Tripolszky Gyula, Valter Nándor, ifj. Vámosi Samu, Winter Fülöp, Veszeloovszky Péter, Veszelinovits Milorád, Vojnits Pál, Volf Ödön, Vuits A Miklós.

Kinevezés. Schmausz Endre Szabadka sz. kir. város főispánja az újonnan rendszeresített IV. alkapitányi állásra helyettesül Rajcsics László ügyvédjelöltet nevezte ki.

Közigazgatási bizottsági ülés Zombor sz. kir. város közigazgatási bizottsága február hó 3 án délután három órakor rendes ülést tart a városháza nagytérben.

Új templom. Majorossy János püspök, érseki helynök, a zenta-tornyosi templom számára egy több métermázsra sulyu nagy harangot adományozott. A templom, melynek tervét Kikinday Aladár érsekuraldalmi mérnök készíti, az érsek 50 éves papi jubileumának emlékére még ez év folyamán tető alá fog kerülni. A templom a Zentától mintegy három órányi távolságra fekvő, több mint 4000 lelket számláló tornyospusztai hívek befogadására van szánva s a tervrajz után itélve igen szépnek és tágasnak ígérkezik. Valóban bámulatos a szegény odaváló szállási hívek buzgalma, kik nemcsak örömet vállaltak magukra a kezi és fuvarnapszámok ingyen való teljesítését az építkezés alatt, hanem azonkívül több száz ezer téglát égetnek a saját költségükön s 2—3 órányi távolságról 100 és 100 kocsival hordják össze a homokot s ezenkívül házról-házra járva gyűjtögetnek pénzt az építés céljaira. Császká György érsek buzgó híveinek ezen szép törekvéséről és áldozatkészségéről értesülvén, a sajátjából kintalványozandó 23,000 koronás adományával sietett a templomépítés ügyét előmozdítani, ezáltal is szaporítván Isten dicsőségét célzó nagy alkotásait.

Megjutalmazott munkások. Báró Vojnits István főispán javaslatára a m. kir. földművelésügyi miniszter az alább felsorolt és hosszabb szolgálati időt egy helyen töltött bács megyei gazdasági munkásokat egyenként 100 korona jutalomban és a földművelésügyi miniszter által kiállított elismerő oklevéllel tüntette ki. A megjutalmazottak névsora a következő: Méder Jakab Kis-Kér, Therján Gáspár O. Verbász, Keresztesi Ferenc Új-Futtak, Ilits Jása O. Palánka, Rác János B. Petrovovszellő, Kappel Ádám Bács, Bella István O. Kanizsa, Adamki Gergely Ada, Csertán Sándor O. Morovica, Oravecz Ignác Bajsa, Gregus József Kisszállás, id. Horváth József Borsód, ifj. Fillinger István Bikity, Bajcsi Antal Zombor.

Ott, abban a büszke, nagy épületben, melynek homlokzatán ez az egyszerű betűsor diszlik: British Museum, — a könyvtári termek labirintusában él egy komoly tudós: az „exotikus” nyelvek tudósa: Mr. R. Nisbet Bain. Látogató-jegyemet a komornyik éppen akkor vitte hozzá, mikor egy nagy föliás sárga lapjaira görnyedve, régi szellemek műveit kutatta.

Soha embert oly kellemesen meglepetve nem láttam, mint őt s szinte sietve jött felém, hogy üdvözetemet átvegye, — egy magyarét... mert ő még sohasem beszélt magyarul...

Alacsony termetű, egyszerűen s komolyan öltözött, az angol tudós tipikus alakja állott előttem benne. Vastag szemtűvegén át élénk, beszédes szemek sugároztak felém, a melyekben örömet olvastam... sőt csaknem tiszteletet irántam, a kinek az a szerencsém jutott ki a sorstól, hogy honfitársa lehetek annak a nagy lángésznek, a ki iránt ő annyira lelkesedik.

A nagy könyvtár egy külön osztályába vezetett, hogy háborítatlanul beszélhessünk. Csaknem egy óra hosszat tartott. S ez idő alatt csaknem mindig nekem kellett néki elbeszélnem. És csak Jókairól. — Mikor elhagytam őt, úgy éreztem, mintha nem én őt, hanem ő engem interview-olt volna meg... A lelkesedés kíváncsiságával minden részlet után kérdőszökődött, a mi a nagy magyar íróra vonatkozik, a multból és jelenből; — a „Hétköznapi”-tól egész a legújabb szerelem regényéig...

Nem csekély volt azonban meglepetésem, mikor magyar nyelven tett kérdéseimre csodálkozással vegyes értetlenséget mutatott.

— Nem, uram; én nem beszélek magyarul — mondta csaknem sajnálkozva. — De ha ön leírja azt, a mit mondott, akkor megértem. Az önök nyelvét én csak nyelvtanból tanultam; sohasem is gondolva arra, hogy valaha beszéljem a nyelvet. Es csupán az okból tanultam meg, hogy Jókait olvashassam. Körülbelül tíz éve most annak, hogy magyarul tudok.

Egyszer — tíz év előtt — az „Arany-Ember” német fordítása akadt kezembe. Sohasem hallván eddigél

A zombori takarékpénztár közgyűlése.

A zombori takarékpénztár rendes évi közgyűlést folyó hó 28-án délelőtt 10 órakor tartotta meg az intézet helyiségében, a melyen a részvényesek nagy számban jelentek meg. A közgyűlés egyik főtárgyát a 126,963 korona 48 fillér tiszta jövedelem felosztására vonatkozó határozathozatal képezte. A határozat szerint az idén is részvényenként 140 korona fog osztalékul kifizetni. Az osztalék kifizetése február hó 1-én kezdődik. A tiszta jövedelemből tekintélyes rész 11,963/36 korona jutott a tartalékalapnak. A jótékonycélokra a következő összegek ajánlottak fel, ugymint: a) A Stein Márk hagyományából származó árvaházi alapra 400 korona; b) Bács-Bodrogh vármegye árva- és szeretetházi alapja javára 400 korona; c) a zombori magyar nőegyletnek szegény iskolás gyermekeknek felruházására 400 korona; d) a zombori szerb nőegyletnek hasonló célra 300 korona; e) a zombori izr. nőegyletnek hasonló célra 200 korona; f) a zombori árvaházból kilépő árvák felruházására 200 korona; g) a zombori felső kereskedelmi iskola szertárának gyarapítására 200 korona; h) ugyanannak tanulói tanulmányjának költségére 200 korona; i) a zombori állami főgimnázium négy szegénysorsu, jó magaviseletű és jó előmenetelű tanulójának egyenként 50 koronával leendő segélyezésére 200 korona; j) a zombori felsővárosi óvoda-egyesületnek 100 korona; l) a zombori polgári kaszinó egyleti dalárdának 200 korona; m) a zombori zeneakadémiai alapnak 200 korona; n) a Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulatnak adományképp 100 korona; o) a zombori önkéntes tűzoltó-egyesületnek megsérült tűzoltók segélyezésére 100 korona; p) a zombori sport-egyletnek alapítványképp 100 korona. A közgyűlés egy másik nem kevésbé fontos tárgyat az alapítványok felemelésének kérdése képezte, a melyről lapunk egy közelmúlt számában már részletesen megemlékeztünk. A közgyűlés az alapítványok 200,000 koronával való felemelését egyhangulag elhatározta. Kiemelkedő mozzanata volt az ülésnek dr. Grünner Samu és Falcione Lőrinc részvényesek felszólalása, a kik osztatlan helyesléssel kísért beszédekben, Sándor Béla igazgatónak nagy érdemét méltatták. Az igazgató és aligazgató 5 éves mandátuma lejárván, új választás is ejtetett meg, melynek eredményeképpen megválasztottak egyhangulag igazgatóvá: Sándor Béla, aligazgatóvá: id. Heindlhofer Róbert. A választmány tagjainak megválasztása után a közgyűlés, melyet Fejér Gyula apát-plébános tapintattal vezetett, véget ért.

Március tizenötödike. A nagy idők dicsőséges nagy napjának emlékeztetének megtünepelésére városunkban megalakult állandó rendező bizottság pén-teken a „Csitaonica” kllön termében népes értekezletet tartott Vértési Károly rendező bizottság elnök vezetésével. A rendező bizottság egyhangú lelkesedéssel elhatározta, hogy a nagy nap emlékét ez évben is fényesen fogja megünnepelni. Az ünneplés módoszatai most vannak tárgyalás alatt és azokról legközelebb fogunk kimerítő hírt adni.

Szabad Lyceum. A zombori „Szabad Lyceum”-ban, ezen napról napra szebben fejlődő kulturális intézményünkben, folyó hó 28-án, vasárnap két előadás volt. Délelőtt az Iparoskörben Kollár Viktor dr., délután a városháza nagytermében Kozma László volt az előadó. Mindkét előadást szép számú közönség hallgatta végig és tapsokkal, éljenekkel elismerésének külső jeleivel halmozta el az előadókat és hálálta meg nekik a nyújtott szép és igaz szellemi élvezetet. Kollár Viktor dr. a „Család”-ról beszélt. Tárgya oly közérdekű volt, hogy hallgatósága feszült, kitartó figyelemmel leste minden szavát. A család lényegéről, jogairól, kötelességeiről, intézményeiről világos és tiszta képet rajzolt sok tudással és lelkesedéssel. Sok ily tanulságos és élvezetes előadást kívánunk a „Szabad Lyceum”-nak. Kiváló szerzője szívességéből az előadást lapunk legközelebbi számában egész terjedelmében közölni fogjuk. — Kozma László az „esküdtörbörög”-ről tartott előadást. Előadását már méltattuk lapunkban és most csak azt jegyezzük meg, hogy hallgatósága most is a legnagyobb lelki gyönyörűséggel élvezte a tudós jogász és kiváló szónok remek előadását.

Jókairól s fogalmam sem lévén arról, hogy önöknek, magyaroknak, irodalmuk is van, — kíváncsisággal eltelve fogtam ez új „különlegesség” elolvasásához.

Mr. Nisbet Bain egy percre elhalgatott, hogy emlékeit rendezze; aztán így szólott.

— Az a német nyelvű Jókai a lelkeimig hatolt. Bámulva néztem lapjai közé, a kineset találó elragadtatásával, a kit a nem várt gazdagság elkápráztat. Hogyan, — kiáltottam fel — a magyaroknak ilyen költőjük van és én még nem ismertem eddig, sohasem hallottam felőle? . . . Kifejezhetetlen vágy támadt bennem az eredeti mű megértése után s nem nyugodtam addig, a míg magyar nyelvtant nem szereztam . . .

Ma már teljesen megértem minden sorát! — mondta bűszke mosollyal s lassu, érzésteljes hangon tette hozzá: Mily nagy író! . . .

Jókai hamar lett ismertté Angliában s kiadásait ma már százezerrel szállítják az óceánokon túlra: Amerikába, Ausztráliába és a gyarmatokra. A „Jarrod and Sons” cég kiadványainak pedig nagy érdemül kell felírni azt, hogy mesés olcsó áron bocsátatnak piacra; sokkal olcsóbban, mint a mennyiért az eredeti kiadások kelnek.

Nisbet Bain urnak egy-egy regény lefordítása éppen hat hónap idejébe kerül.

— És ez a munkám a legkedvesebb nekem. Lelkesedésem Jókai iránt lapról-lapra fokozódik. Az érzések egész kincsétárát leltem fel műveiben, az abszolút szép ama tökélyét, a melyet semmiféle irodalom terméke utól nem érhet. Ha ön valaha abban a szerencsében részesülhet, hogy Jókai Mór ural talákozhat, mondja meg neki, hogy legbálsabb csodálójá, legrajongóbb híve vagyok én; — és mondja meg többi honfitársainak, hogy minden hősiességük, történelmük minden nagy vonásánál nagyobb kincs az, a melyet benne bírnak: a határtalan honszeretet legköltőibb kifejezőjét . . .

Virter Ferenc.

Beszéda. A zombori gör. kel. szerb tanító és tanítónőképző intézet növendékei folyó hó 26-án, szent Száva emlékére a „Vadásztkirt” szálló nagytermében szegénysorsu tanulótársaik javára tuncumultással egybekötött „Beszedát” rendeztek. A „Beszedá” hangversenyyel kezdődött, melynek számaik legnagyobb részét az intézet ének- és zenekara töltötte ki. A péterváradit cs. és kir. gyalogezred zenekara is közreműködött. A műsor minden egyes száma nagy tetszésben részesült. A hangverseny után megkezdtek a táncot és pedig a kólóval, sorra vették azután többi nemzeti táncokat is, keverve minden nép táncával — csak a magyar csárdással nem.

A zombori kaszinó-egyleti dalárda közgyűlése. A zombori kaszinó-egyleti dalárda folyó évi február hó 11-én délelőtt 11 órakor a polgári kaszinó-egylet nagytermében tartja meg rendes évi közgyűlését. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés a dalárda múlt évi működéséről. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése a múlt évi számadások felülvizsgálatáról. 3. A folyó évi költségvetés megállapítása. 4. Új tisztviselők, választmányi tagok és számvizsgáló bizottság választása.

Eljegyzés. Stratimirovits Vladimir kulpini nagybirtokos eljegyezte Tatits Perszida kisasszonyt, Tatits György ó-becsei földbirtokos leányát.

Vezeték nélküli táviró. Érdekes előadás volt vasárnap délután a zombori főgimnázium fizikai laboratóriumában. Roediger Lajos, a főgimnázium tudós professora mutatta be a század egyik legszenzációsabb találmányát, a vezetékek nélküli távirót. Magas színvonalon álló tudományos előadást érdekes experimentumokkal kísérte és hallgatóságának bemutatta a vezetékek nélküli távirást. Az előadás teljesen lekötötte hallgatóságát és csodálkozva nézték a rendkívüli fontos találmány működését. A mint. értesülünk, Roediger Lajos előadását meg fogja ismételni.

Városi közgyűlés. Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága 1900. évi február hó 6-án délelőtt 9 órakor a városháza nagytermében rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Polgármesteri helyettes jelentése a köztulgyek állapotáról. 2. A m. kir. kereskedelemügyi miniszterium által küzött munkákra adott 2500 ft inségsegélyről szóló számadás. 3. Az igazoló választmány jelentése a múlt évi december hó 16-án megtartott bizottsági tag választás eredményéről. 4. Szeged szab. kir. város közönségének átirata a törvényhatósági joggal felruházott városoknak az állami funkciók teljesítésére fordított költségek megtérítése tárgyában a beltulgyminiszteriumhoz intézett feliratuk partolása iránt. 5. Győr szab. kir. város közönségének átirata a hazai ipar partolása iránt hozott közgyűlési határozatukhoz hasonló szellemű határozat hozatala iránt. 6. Budapest székesfőváros közönségének átirata a tűzkárbiztosítói intézeteknek a tűzoltói kiadásokhoz való hozzájárulása törvény útján leendő kötelezése ügyében a képviselőházhoz intézett feliratukhoz hasonló szellemű felirat felterjesztése tárgyában. 7. Polgármesteri állásnak választás utján való betöltése. 8. Dr. Mayer Nándor kérvénye városi maradványföld örök áron leendő eladása iránt. (II. szavazás). 9. A városi tanács előterjesztése a távollevő állításkötelesek nyomonására puható bizottság megalakítása iránt. 10. Dr. Konyovits Dávid kérvénye Mihajlovits férjezett Konyovits Julianna alapítványra kivetett birtokváltozási illeték leírása iránt. 11. A városi pénztárak megvizsgálására kiktöltött bizottság jelentése. 12. A szintulgyi bizottság javaslata az 1900/1901. szinévad betöltése tárgyában. 13. A bor, hus és szeszfogyasztási pótdadó szedése tárgyában alkotott szabályrendelet módosítása. 14. A városi tanács előterjesztése Vuits György mértékhitelesítőnek a helypénz- és követváltam teendőinek ellátásáért a szokásos évi jutalom folyósítása iránt. 15. A számvétség előterjesztése ifj. Donozlovits József irnok és Purmann Géza díjnyoknak jutalmazása tárgyában.

Új Tökölánium. A Tököl Száva által alapított ugynevezett „Tökölánium” a fővárosnak egyik legrégebb iskolája, a hol a szerb tanulókat látják el és oktadják. Az intézet háza a zöldfa utcában van, a lipót-utcai új városháza mögött. Egy időben a város meg is akarta vásárolni a telkét, de nem tudtak megegyezni és a vétel abban maradt. A Tökölánium kormányzótanácsa most elhatározta, hogy a régi rozoga épületet lebontatja és helyébe díszes palotát épít. A tervek már el is készültek és az építést már ezen a tavaszon megkezdik.

Esperesek kérvénye. A kalocsai főegyház-megye esperesei folyó évi január 23-án következő kérvénnyel járultak Mayer Béla vál. püspök szine elé: „Méltóságos vál. Püspök ur! A szántóvái esperes-kerület azon indítványával bátorkodott megénk lelkészünk papsága elé lépni, hogy Méltóságod felkérésék, miszerint irodalmi működését: alkalmi és ünnepi beszédeit, sok irányú tudományos felolvasásait közkincesé tenni kegyeskednék. Az esperesi kerületünket közzött indítvány megyszerte nagy lelkesedéssel fogadtott. Ezen általános lelkesedésben megnyilatkozó közóhajnak sietünk alitított esperesek kifejezést adni, midőn e sorokkal Méltóságodat ünnepelesen felkérjük, hogy irodalmi termékeit kiadóvállalkozó által közzétetni kegyeskedjék. — Milyen érezzük, mily kellemetlenül lesz Méltóságodnak szerényesége kérelmünk által érintve; de alázatos bocsá-natkérés mellett hivatkozunk az úgy és cél magasztos-ságára és közhasznúságára, mely a szerénység leplét olykor-olykor kénytelen felemelni. Ismételten kérve Méltóságodat, hogy az egész egyházmegye óhajának engedve, nemcsak paptársait, hanem az egész országot azon szerencsében részesíteni kegyeskedjék, hogy művei minél előbb közkészen forogjanak, vagyunk Méltóságos püspök urnak alázatos szolgái: Balassy Endre s. k., Kleiner Adolf s. k., Eigel József s. k., Meszner István s. k., Habram János s. k., Martin József s. k., Mezey Ignác s. k., Rezsnyák János s. k., Matoss János s. k., Tormásy Gábor s. k., Mladoniczky Vince s. k., Garay József s. k., Kuts János s. k., Szauter István s. k., Maison Mihály s. k.

Társasestély Apatinban. Az apatini „Övő-Egyesület” folyó évi február hó 10-én az „Andrés” vendéglő összes termeiben táncal egybekötött társas-estélyt rendez.

Nagy idők tanuja. Groszbauer Péter 48-as honvédhuzár őrmester, aki Bács-Szentantós ostrománál Perzel Mór oldala mellett hősileg harcolt és három ves-zélyes sebet kapott, 87 éves korában meghalt. Béke hamvaira! Áldás emlékére!

Társadalmi élet Bajmokon. (Olvasó-kör alakulás. Műkedvelői előadás. Állandó műkedvelő társaság.) Bajmokról írja tudósítónk: Községünkben folyó hó 14-én új olvasó-kör alakult meg 70 taggal. Az alaku-ló közgyűlésen megválasztottak, elnökké Weisz Fülöp dr. községi orvos, társelnökké Nagel Gyula községi al-jegyző, jegyzővé Községi Ferenc tanító, pénztárossá ifj. Községi Ferenc tanító, könyvtárossá Székely Adolf ta-nító, választmányi tagokká: Veréb Antal, Schossberger Hermann kereskedők, dr. Berger Mátvás orvos, Herold Antal, Hankónyi Lajos tanítók és Révész Ottó posta-master. Az olvasó-kör új otthonát folyó hó 20-án mű-kedvelői előadással egybekötött tuncumultással avatták fel. Szinrekerült Kisfaludy Károly „Csalófélek” című vigjátéka. Az összes szereplők: Schossberger Olga, Szé-kely Adolfné, Kukityné, Pollák Leontin, Hankónyi, Szé-kely, Herold, Kukity, Hauk, Töröky, Schossberger, kik mindnyájan kiváló ügyességgel és otthoniassággal forog-tak a 300 korona költséggel épített új szinpadon. Az előadás rendezői tisztét Schossberger Neszike töltötte be szeretetreméltó kedvességgel. A szép sikertől felbuzdulva, állandó műkedvelői társaság alakult, mely igazgatójává Hankónyi Lajost választotta meg. A rendező bizottság pedig a következő tagokból áll: Rudics Józsefné, Székely Adolfné, Herold Antal, Székely Adolf, Töröki József, Hauk József. A rendezőség elhatározta, hogy március 15-én a „Falu rosszá”-at fogják szinre hozni.

Eljegyzés. Keitész Ignác dr. Szabadkáról elje-gyezte Glück Erzsike kisasszonyt Nyiregyházaán.

Táncvigalom Bezdánban. A bezdáni álta-lános ipartestület 1900. évi február hó 3-án a „Frank” vendéglő termeiben saját „Rokkant Alapja” javára jó-tékonycélu táncvigalmat rendez.

Párbajozó tanítók. Szabadkán tegnapelőtt pisztolypárbaj folyt le a deszkás erdőben Erdélyi Pál volt tanító és Ruttkai László tanító között. Segédek voltak Erdélyi részéről dr. Mamuzsich Bódog és Donagyó József. Ruttkai részéről dr. Piller Arthur és Ispánovics János. Orvosok dr. Löw József és dr. Vali Dezső. A párbaj feltételei voltak kétszeri golyóváltás 35 lépés távolságról 5—5 lépés avaccal. Mindkét fél lőtt, de egyik sem talált. A párbaj oka egy hirlapi közlemény volt.

Községi elüljárók és a közmunka. A közigazgatási bíróság kimondotta, hogy a községi ellül-járókat a községi közmunka alul a községi képviselő-testület nincs jogosítva fölmenteni. (M. kir. közigazgatási bíróság 1899. évi 2764. sz. elvi jelentőségű határozata.)

Theastély Ó-Becsen. Az ó-becsei izraelita nőegylet alapítókéje gyarapítására 1900. évi február hó 3-án, szombaton a községi nagyvendéglő dísztermében táncal egybekötött theastélyt rendez.

Névmagyarosítás. Grubits Imre gombosi állami néptanító uevét a beltulgyminiszter engedélyével „Gátos”-ra magyarosította.

Lelencház Szabadkán. Az országos „Fehér Kereszt-Egylet” szabadkai fiókja tegnap tartott gyűlésén lelencház létesítését határozta el. A gyűlésen Schmausz Endre főispán, Mamuzsich Lászlár polgármester és Pertich Mihály árvaszéki elnök is résztvettek, kik az ülés folya-mán megígérték, hogy az egyletet nemcs eánya eléré-sében támogatni fogják. Egyelőre csak szerényen, bér-házban létesül a lelencház otthona, hét éven aluli elha-gyattott gyermekek számára. A lakbér kifizetését a város vállalja el; a berendezésre kétezer korona áll rendelkezésre a Fehér Keresztnek, a mely a kezelést és a feltulgyeletet fogja gyakorolni.

Csöd. Csöd nyílt a zombori kir. törvényszéknél Valter Vilmos b.-kulai lakos ellen. Csödbiztos: Kemény Béla kir. törvényszéki bíró, tömeggyódnok: Sztajkovits György kulai tlyvéd. Felszámolási tárgyalás határnapja március hó 16.

Színház és Zene. Ezen a címen a fővárosban megindult egy folyóirat, mely havonként háromszor jelenik meg. A lapot Ilosvai Hugó, jeles publicistánk szerkeszti, a ki ezen a téren már sikerrel működött. A lap vezércikke nemes, őszinte hangon szól a magyar színészet jövőjéről és egyszerűsind bemutatja program-ját, a mely célul tűzte ki a színészvilágban erdő bajok-nak és főleg az ügynékség körül járó despotizmusnak akar gyökeres gyógyítója lenni. A kiváló gondnal, ele-venséggel és ügyességgel szerkesztett lapnak nagyon érdekes rovata az, a mely a vidéki színészettel foglal-kozik. Ebben a rovatban olvastuk Deák Péter, a mi direktorunkról a következőket: „Arról értesülünk, hogy Deák Péter zombori szinigazgató a soproni szinbázat pályázat nélküli egyhangulag, a zombori szinbázat pedig négy pályázó közül nagy szótöbbséggel nyerte el. Igazán örülünk Deák és sikereinek és szívesen halljuk, mely rohamosan siet a kis Deák az elsőrendű szinigazgatói tisztség felé. Deák Péter egyike a legtörekvőbb és minden üzleti ténykedésében legpontosabb igazgatóknak.”

Végzetes szerelem. Madár Julis bajsai ille-tőségű leányzó e hó 18-án Skerlecz Ádám lakásán öngyilkossági szándékkal vitriolt ivott. Az idejekorán hívott segély a leányt a kórházba szállította. Állítólag szerelmi csalódás volt az oka az öngyilkossági szándékának. A vitriolt egy kalapostól kérte azzal, hogy az kell a gaz-dájának.

Szerencsétlenség. Zentán f. hó 26-án d. u. Delia Benő fiatal vaskereskedőhöz beállított egy ör és előmutatta revolverét, melybe a megfelelő töltényeket akarta megvásárolni. A fiatal vaskereskedő, midőn a kívánt töltényeket beillesztés alapján akarta kiszolgálni, nem vette észre, hogy a revolverben még több rozsdás töltény van, az illesztés alatt azonban véletlenül nagy durranással stült el egy töltény és Delia bal tenyerét át-furta. Delia most a szenvedett sérülés folytán orvosi kezelés alatt fekszik ugyan betegem, de veszélyesebb fordulat szerencsére ki van zárva.

Elfogott pénzhamisítók. Rác-Militicsen egy kiterjedt pénzhamisító bandára bukkant a csendőrség. Elfogott egy embert, a ki már hosszabb idő óta úzi a pénzhamisítás jövedelmézet mesterségét. Házkutatást tar-tottak nála és a pincében elrejtve megtalálták a gyár-táshoz szükséges modellt és gépeket. A földmives embek-ből alakult szövetezetet önből és cinkből készített forintosokat. A gyártott pénzt aztán forgalomba hozták a megyében. A főbűnöst, Blank Mihályt, azonnal letar-tóztatta a csendőrség és az ügyészség bürtönébe kísérte. A lefoglalt gépet, modellt a törvényszékhez szállították be. A szenzációs büntnyben a vizsgálat tovább foly.

A zombori takarékpénztár közgyűlése.

A zombori takarékpénztár rendes évi közgyűlése folyó hó 28-án délelőtt 10 órakor tartotta meg az intézet helyiségében, a melyen a részvényesek nagy számban jelentek meg. A közgyűlés egyik főtárgyát a 126,963 korona 48 fillér tiszta jövedelem felosztására vonatkozó határozathozatal képezte. A határozat szerint az idén is részvényenként 140 korona fog osztalékul kifizetni. Az osztalék kifizetése február hó 1-én kezdődik. A tiszta jövedelemből tekintélyes rész 11,96336 korona jutott a tartalékalapnak. A jótékonycélokra a következő összegek ajánlottak fel, úgymint: a) A Stein Márk hagyományából származó árvaházi alapra 400 korona; b) Bács-Bodrogh vármegye árva- és szeretetházi alapja javára 400 korona; c) a zombori magyar nőegyletnek szegény iskolás gyermekeknek felruházására 400 korona; d) a zombori szerb nőegyletnek hasonló célra 300 korona; e) a zombori izr. nőegyletnek hasonló célra 200 korona; f) a zombori árvaházból kilépő árvák felruházására 200 korona; g) a zombori felső kereskedelmi iskola szertárának gyarapítására 200 korona; h) ugyanannak tanulói tanulmányjainak költségére 200 korona; i) a zombori állami főgimnázium négy szegénysorsu, jó magaviseletű és jó előmenetelű tanulójának egyenként 50 koronával leendő segélyezésére 200 korona; j) a zombori felsővárosi óvoda-egyesületnek 100 korona; l) a zombori polgári kaszinó egyleti dalárdának 200 korona; m) a zombori zeneakadémiai alapnak 200 korona; n) a Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulatnak adományképp 100 korona; o) a zombori önkéntes tűzoltó-egyesületnek megsérült tűzoltók segélyezésére 100 korona; p) a zombori sport-egyletnek alapítványképp 100 korona. A közgyűlés egy másik nem kevésbé fontos tárgyat az alapítvány-felelőseinek kérdése képezte, a melyről lapunk egy közelmúlt számában már részletesen megemlékeztünk. A közgyűlés az alapítványok 200,000 koronával való felelőseinek egyhangúlag elhatározta. Kiemelkedő mozzanata volt az ülésnek dr. Grünert Samu és Falcione Lőrinc részvényesek felszólalása, a kik osztatlan helyesléssel kísért beszédekben, Sándor Béla igazgatónak nagy érdemét méltatták. Az igazgató és aligazgató 5 éves mandátuma lejárván, új választás is ejtetett meg, melynek eredményeként megválasztották egyhangúlag igazgatóvá: Sándor Béla, aligazgatóvá: id. Heindlhofer Róbert. A választmány tagjainak megválasztása után a közgyűlés, melyet Fejér Gyula apát-plébános tapintattal vezetett, véget ért.

Március tizenötödike. A nagy idők dicsőséges nagy napjának emlékeztetének megtűnépésére városunkban megalakult állandó rendező bizottság pénztéke a „Csitaonica“ külön termében népes értekezletet tartott Vértési Károly rendező bizottság elnök vezetésével. A rendező bizottság egyhangú lelkedéssel elhatározta, hogy a nagy nap emlékét ez évben is fényesen fogja megünnepelni. Az ünnepelés módjait most vannak tárgyalás alatt és azokról legközelebb fogunk kimerítő hírt adni.

Szabad Lyceum. A zombori „Szabad Lyceum“-ban, ezen napról napra szebben fejlődő kulturális intézményünkben, folyó hó 28-án, vasárnap két előadás volt. Délelőtt az Iparoskörben Kollár Viktor dr., délután a városi háza nagytermében Kozma László volt az előadó. Mindkét előadást szép számú közönség hallgatta végig és tapsokkal, éljenekkel elismerésének külső jeleivel halmozta el az előadókat és hálálta meg nekik a nyújtott szép és igaz szellemi élvezetet. Kollár Viktor dr. a „Család“-ról beszélt. Tárgya oly közérdekű volt, hogy hallgatósága feszült, kitartó figyelemmel leste minden szavát. A család lényegéről, jogairól, kötelességeiről, intézményeiről világos és tiszta képet rajzolt sok tudással és lelkesedéssel. Sok ily tanulságos és élvezetes előadást kívánunk a „Szabad Lyceum“-nak. Kiváló szerzője szívesegéből az előadást lapunk legközelebbi számában egész terjedelmében közölni fogjuk. — Kozma László az „oszkúdtörzsek“-ről tartott előadást. Előadását már méltattuk lapunkban és most csak azt jegyeztük meg, hogy hallgatósága most is a legnagyobb lelki gyönyörűséggel élvezte a tudós jogász és kiváló szónok remek előadását.

Jókairól s fogalmam sem lévén arról, hogy önöknek, magyaroknak, irodalmuk is van, — kíváncsisággal eltelve fogtam ez új „különlegesség“ elolvasásához.

Mr. Nisbet Bain egy percre elhaltatott, hogy emlékeit rendezze; aztán így szólt.

— Az a német nyelvű Jókai a lelkeimig hatolt. Bámulva néztem lapjai közé, a kineset talált elragadtatásával, a kit a nem várt gazdagság elkápráztat. Hogyan, — kiáltottam fel — a magyaroknak ilyen költőjük van és én még nem ismertem eddig, sohasem hallottam felőle? ... Kifejezhetetlen vágy támadt bennem az eredeti mű megértése után s nem nyugodtam addig, a míg magyar nyelvtant nem szerettem ...

Ma már teljesen megértem minden sorát! — mondta büszke mosollyal s lassu, érzésteljes hangon tette hozzá: Mily nagy író! ...

Jókai hamar lett ismertté Angliában s kiadásait ma már százezreivel szállítják az óceánokon túlra: Amerikába, Ausztráliába és a gyarmatokra. A „Jarrod and Sons“ cég kiadványainak pedig nagy érdeműt kell felírni azt, hogy mesés olcsó áron bocsátották piacra; sokkal olcsóbban, mint a mennyiért az eredeti kiadások kelnek.

Nisbet Bain urnak egy-egy regény lefordítása éppen hat hónap idejébe került.

— És ez a munkám a legkedvesebb nekem. Lelkesedésem Jókai iránt lapról-lapra fokozódik. Az érzések egész abszolút lettem fel műveiben, az abszolút szép ama tökélyét, a melyet semmiféle irodalom terméke utól nem érhet. Ha én valaha abban a szerencsében részesülhet, hogy Jókai Mór ural találokhoz, mondja meg neki, hogy legbálsabb csodálójá, legrajongóbb híve vagyok én; — és mondja meg többi honfitársainak, hogy minden hősiességük, történelmük minden nagy vonásánál nagyobb kincs az, a melyet benne bírnak: a határtalan honszeretet legköltőibb kifejezőjét ...

Virter Ferenc.

Beszéda. A zombori gör. kel. szerb tanító és tanítónőképző intézet növendékei folyó hó 26-án, szent Száva emlékére a „Vadászkürt“ szálló nagytermében szegénysorsu tanulótársaik javára táncmulatsággal egybekötött „Beszedát“ rendeztek. A „Beszedá“ hangverseny kezdődött, melynek számait legnagyobb részt az intézet ének- és zenekara töltötte ki a péterváradit és kir. gyalogezred zenekara is közreműködött. A műsor minden egyes száma nagy tetszésben részesült. A hangverseny után megkezdtek a táncot és pedig a kólóval, sorra vették aztán többi nemzeti táncukat is, keverve minden nép táncával — csak a magyar csárdással nem.

A zombori kaszinó-egyleti dalárda közgyűlése. A zombori kaszinó-egyleti dalárda folyó évi február hó 11-én délelőtt 11 órakor a polgári kaszinó-egylet nagytermében tartja meg rendes évi közgyűlését. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés a dalárda múlt évi működéséről. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése a múlt évi számadások fellelvezgálatáról. 3. A folyó évi költségvetés megállapítása. 4. Új tisztviselők, választmányi tagok és számvizsgáló bizottság választása.

Eljegyzés. Stratimirovits Vladimir kulpini nagybirtokos eljegyezte Tatits Perszida kisasszonyt, Tatits György ó-becsei földbirtokos leányát.

Vezeték nélküli táviró. Érdekes előadás volt vasárnap délután a zombori főgimnázium fizikai laboratóriumában. Roediger Lajos, a főgimnázium tudós professora mutatta be a század egyik legszenzációsabb találmányát, a vezetékek nélküli távirót. Magas színvonalon álló tudományos előadást érdekes experimentumokkal kísérte és hallgatóságának bemutatta a vezetékek nélküli távirót. Az előadás teljesen lekötötte hallgatóságát és csodálkozva nézték a rendkívüli fontos találmány működését. A mint. értesülünk, Roediger Lajos előadását meg fogja ismétlni.

Városi közgyűlés. Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága 1900. évi február hó 6-án délelőtt 9 órakor a városi háza nagytermében rendező közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Polgármesteri helyettes jelentése a közigyelkek állapotáról. 2. A m. kir. kereskedelemügyi miniszterium által küznti munkákra adott 2500 ft inségsegélyről szóló számadás. 3. Az igazoló választmány jelentése a múlt évi december hó 16-án megtartott bizottsági tag választás eredményéről. 4. Szeged szab. kir. város közönségének átírt a törvényhatósági joggal felruházott városoknak az állami funkciók teljesítésére fordított költségek megtérítése tárgyában a belügyminiszteriumhoz intézett feliratuk pártolása iránt. 5. Győr szab. kir. város közönségének átírt a hazai ipar pártolása iránt hozott közgyűlési határozatukhoz hasonló szellemű határozat hozatala iránt. 6. Budapest székesfőváros közönségének átírt a tűzkárbiztosító intézeteknek a tűzoltói kiadásokhoz való hozzájárulása törvény útján leendő kötelezése ügyében a képviselőházhoz intézett feliratukhoz hasonló szellemű felirat felterjesztése tárgyában. 7. Polgármesteri állásnak választás utján való betöltése. 8. Dr. Mayer Nándor kérvénye városi maradványföld örök áron leendő eladás iránt. (II. szavazás). 9. A városi tanács előterjesztése a távollevő állításkötelesek nyomonására puhatoló bizottság megalakítása iránt. 10. Dr. Konyovits Dávid kérvénye Mihajlovits férjezett Konyovits Julianna alapítványra kivetett birtokváltozási illeték leírása iránt. 11. A városi pénztárak megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. 12. A szingyi bizottság javaslata az 1900/1901. szinévad betöltése tárgyában. 13. A bor, hus és szeszfogyasztási pótdadó szedése tárgyában alkotott szabályrendelet módosítása. 14. A városi tanács előterjesztése Vuits György mértékhielcsitőnek a helypénz- és közevzatm tenendőinek ellátásáért a szokásos évi jutalom folyósítása iránt. 15. A számvétség előterjesztése ifj. Donozlovits József irnok és Purmann Géza díjnyoknak jutalmazása tárgyában.

Uj Tökölánium. A Tököl Száva által alapított ugynevezett „Tökölánium“ a fővárosnak egyik legrégibb iskolája, a hol a szerb tanulókat látják el és oktadják. Az intézet háza a zöldfa utcában van, a lipót-utcai új városháza mögött. Egy időben a város meg is akarta vásárolni a telkét, de nem tudtak megegyezni és a vétel abban maradt. A Tökölánium kormányzótanácsa most elhatározta, hogy a régi rozoga épület lebontatja és helyébe díszes palotát épít. A tervek már el is készülttek és az építést már ezen a tavaszon megkezdik.

Esperesek kérvénye. A kalocsai főgyház-megye esperesei folyó évi január 23-án következő kérvénnyel járultak Mayer Béla vál. püspök színe elé: „Méltóságos vál. Püspök ur! A szántóvái esperes-kertület azon indítványával bátorkodott megynék lelkészkedő papsága elé lépni, hogy Méltóságod felkérésék, miszerint irodalmi működését: alkalmi és ünnepi beszédeit, sok irányú tudományos felolvasásait közkinccsésé tenni kegyeskednék. Az esperesi kerületenkit körözött indítvány megyszerte nagy lelkesedéssel fogadtatott. Ezen általános lelkesedésben megnyilatkozó közóhajnak sietünk alutított esperesek kifejezését adni, midőn e sorokkal Méltóságodat ünnepelesen felkérjük, hogy irodalmi termékeit kiadóvállalkozó által közzétetni kegyeskedjék. — Mélyen érezzük, mily kellemetlenül lesz Méltóságodnak szerenysége kérelmünk által érintve; de alázatos bocsá-natkérés mellett hivatkozunk az úgy és cél magasatos-ságára és közhasznoságára, mely a szerénység leplét olykor-olykor kénytelen felelni. Ismételten kérve Méltóságodat, hogy az egész egyházmegye óhajának engedve, nemcsak paptársait, hanem az egész országot azon szerencsében részesíteni kegyeskedjék, hogy művei minél előbb közkezen forogjanak, vagyunk Méltóságos püspök urnak alázatos szolgál: Balassy Endre s. k., Kleiner Adolf s. k., Eigel József s. k., Meszner István s. k., Habram János s. k., Martin József s. k., Mezey Ignác s. k., Rezsnyák János s. k., Matos János s. k., Tormásy Gábor s. k., Mladoniczky Vince s. k., Garay József s. k., Kuts János s. k., Szauter István s. k., Maison Mihály s. k.

Társasestély Apatinban. Az apatini „Óvó-Egyesület“ folyó évi február hó 10-én az „Andrés“ vendéglő összes termeiben táncal egybekötött társasestélyt rendez.

Nagy idők tanuja. Groszbauer Péter 48-as honvédhuzár őrmester, aki Bács-Szentannás ostrománál Pereszl Mór oldala mellett hősileg harcolt és három veszályos sebet kapott, 87 éves korában meghalt. Béke hamvaira: Áldás emlékére!

Társadalmi élet Bajmokon. (Olvasó-kör alakulás. Műkedvelői előadás. Állandó műkedvelő-társaság.) Bajmokról írja tudósítónk: Közégtünkben folyó hó 14-én új olvasó-kör alakult meg 70 taggal. Az alakuló közgyűlésen megválasztották, elnöké Weisz Flópp dr. községi orvos, társelnökké Nagel Gyula községi aljegyző, jegyzővé Köszegi Ferenc tanító, pénztárossá ifj. Köszegi Ferenc tanító, könyvtárossá Székely Adolf tanító, választmányi tagokká: Veréb Antal, Schossberger Hermann kereskedő, dr. Berger Mátys orvos, Herold Antal, Hankónyi Lajos tanítók és Révész Ottó postamester. Az olvasó-kör új otthonát folyó hó 20-án műkedvelői előadással egybekötött táncmulatsággal avatták fel. Szinrekerült Kisfaludy Károly „Csalódások“ című vígjátéka. Az összes szereplők: Schossberger Olga, Székely Adolfné, Kukityné, Pollák Leontin, Hankónyi, Székely, Herold, Kukity, Hauk, Töröky, Schossberger, kik mindnyájan kiváló ügyességgel és otthoniassággal forogtak a 300 korona költséggel épített új színpadon. Az előadás rendezői tisztét Schossberger Neszike töltötte be szeretetreméltó kedvességgel. A szép sikertől felbuzdulva, állandó műkedvelői társaság alakult, mely igazgatójává Hankónyi Lajost választotta meg. A rendező bizottság pedig a következő tagokból áll: Rudics Józsefné, Székely Adolfné, Herold Antal, Székely Adolf, Töröky József, Hauk József. A rendezőség elhatározta, hogy március 15-én a „Falu rosszá“ át fogják színe hozni.

Eljegyzés. Kertész Ignác dr. Szabadkáról eljegyezte Glück Erzsike kisasszonyt Nyiregyházán.

Táncvigalom Bezdánban. A bezdáni általános ipartestület 1900. évi február hó 3-án „Frank“ vendéglő termeiben saját „Rokkant Alapja“ javára jótékonycélu táncvigalmat rendez.

Párbajozó tanítók. Szabadkán tegnapelőtt pisztolypárbaj folyt le a deszkás erdőben Erdélyi Pál volt tanító és Ruttkai László tanító között. Segédek voltak Erdélyi részéről dr. Mamuzsich Bódog és Donagyó József. Ruttkai részéről dr. Piller Arthur és Ispanovics János. Orvosok dr. Löw József és dr. Váli Dezső. A párbaj feltételei voltak kétszeri golyóváltás 35 lépés távolságról 5—5 lépés avancaal. Mindkét fél lőtt, de egyik sem talált. A párbaj oka egy hírlapi közlemény volt.

Községi elüljárók és a közmunka. A közigazgatási bíróság kimondotta, hogy a községi elüljárókat a községi közmunka alul a községi képviselő-testület nincs jogosítva fölmenteni. (M. kir. közigazgatási bíróság 1899. évi 2764. sz. elvi jelentőségű határozata.)

Theaestély Ó-Becsen. Az ó-becsei izraelita nőegylet alapítójá gyarapítására 1900. évi február hó 3-án, szombaton a községi nagyvendéglő dísztermében táncal egybekötött theaestélyt rendez.

Névmagyarosítás. Grubits Imre gombosi állami néptanító nevét a belügyminiszter engedélyével „Gátos“-ra magyarosította.

Lelenceház Szabadkán. Az országos „Fehér Kereszt-Egylet“ szabadkai fiókja tegnap tartott gyűlésén lelenceház létesítését határozta el. A gyűlésen Schmausz Eudre főispán, Mamuzsich Lázár polgármester és Pertich Mihály árva-és-élnök is résztvettek, kik az ülés folyamán megígérték, hogy az együletet nemes célja elérésében támogatni fogják. Egyelőre csak szerényen, bérházban létesül a lelencek otthona, két éven aluli elhagyott gyermekek számára. A lakbér kifizetését a város vállalja el; a berendezésre kétezer korona áll rendelkezésre a Fehér Keresztnek, a mely a kezelést és a feltelgeletet fogja gyakorolni.

Csöd. Csöd nyílt a zombori kir. törvényszéknél Valter Vilmos b.-kulai lakos ellen. Csödbiztos: Kemény Béla kir. törvényszéki bíró, tömegdondnok: Stojkovits György kulai ügyvéd. Felszámolási tárgyalás határnapja március hó 16.

Színház és Zene. Ezen a címen a fővárosban megindult egy folyóirat, mely havonként háromszor jelenik meg. A lapot Ilosvai Hugó, jeles publicistánk szerkeszti, a ki ezen a téren már sikerrel működött. A lap vezércikke nemes, őszinte hangon szól a magyar színeszet jövőjéről és egyszerűsággal bemutatja programját, a mely célul tűzte ki a színeszvilágban eredő bajoknak és főleg az ügyönkség körül járó despotizmusnak akar gyökeres gyógyítójá lenni. A kiváló gondnal, elevenséggel és ügyességgel szerkesztett lapnak nagyon érdekes rovata az, a mely a vidéki színeszettel foglalkozik. Ebben a rovatban olvastuk Deák Péter, a mi direktorunkról a következőket: „Arról értesülünk, hogy Deák Péter zombori színigazgató a soproni színházat pályázat nélkül egyhangúlag, a zombori színházat pedig négy pályázó közül nagy szótöbbséggel nyerte el. Igazán örülünk Deák és sikereinek és szívesen halljuk, mely rohamosan siet a kis Deák az elsőrendű színigazgatói tisztség felé. Deák Péter egyike a legterekvőbb és minden üzleti ténykedésében legpontosabb igazgatóknak.“

Végzetes szerelem. Madár Julius bajsai illetőségű leányzó e hó 18-án Skerlecz Ádám lakásán öngyilkossági szándékkal vitriolt ivott. Az idejekorán hívott segély a leányt a kórházba szállította. Állítólag szerelmi csalódás volt az oka az öngyilkossági szándékának. A vitriolt egy kalapostól kérte azzal, hogy az kell a gazdájának.

Szerencsétlenség. Zentán f. hó 26-án d. u. Delia Benő fiatal vaskereskedőhöz beállított egy ór és elomuttatta revolverét, melybe a megfelelő töltényeket akarta megvásárolni. A fiatal vaskereskedő, midőn a kívánt töltényeket beillesztés alapján akarta kiszolgáltatni, nem vette észre, hogy a revolverben még több rozsdás töltény van, az illesztés alatt azonban véletlenül nagy durranással sült el egy töltény és Delia bal tenyerét átfurta. Delia most a szenvedett sérülés folytán orvosi kezelés alatt fekszik ugyan betegben, de veszélyesebb fordulat szerencsére ki van zárva.

Elfogott pénzhamisítók. Rác-Militicsen egy kiterjedt pénzhamisító bandára bukkant a csendőrség. Elfogott egy embert, a ki már hosszabb idő óta úzi a pénzhamisítás jövedelméből mesterségét. Házkutatást tartottak nála és a pincében elrejtve megtalálták a gyártáshoz szükséges modellt és gépeket. A földmives embe-rekből alakult szövetségük onból és cinkből készített forintosokat. A gyártott pénzt aztán forgalomba hozták a megyében. A főbűnöst, Blank Mihályt, azonnal letartóztatta a csendőrség és az ügyészség bürtönébe kísérte. A lefoglalt gépet, modellt a törvényszékhez szállították be. A szenzációs bűntényben a vizsgálat tovább foly.

Névmagyarosítás. Sustek Rezső bajai lakos egy sajtó, valamint kiskorú Anna és Nándor gyermekeinek nevét a helygymeniszter engedélyével „Bartos“-ra magyarosította.

Csöd. Csöd nyílt: Heger Nándor szabadkai cég ellen a szabadkai törvényszéknél. Csödbiztos: Oláh Ferenc. Tömeggondnok: Csillag Károly dr. Felszámolási tárgyalás határnapja: 1900. március hó 12.

TOCZAK URAM ESETE.

Ott ült a háza előtti kis lócán és nagy nyugalommal szortyogtatta a füstölő makrát. Oda sem beditett a bent folyó esetpatának, hiszen csak a kisbéresre pöröl az ő jobbkeze és vén gazdasszonya, Mariska néni. Sokkal érdekesebb dolgot tartotta most lekötve Toczak Bálint uram figyelmét.

Nagy csödtűt van az utca másik végén. Valami négy-öt kerekén járó házat hoztak oda azok a macska lovak, melyeket ép most hajt egy fura alakú kocsi, — biz' Isten még urnak is nézhetné az ember — a nagy-kocsimába itatni. Oda is menne Bálint gazda, hogy megnézze a csudát, ha nem tartaná méltóságán alulnak a sok visító gyerek közé vegyülni. Mert tudvalevő dolog, hogy Toczak uram nagy auctioritás a falujában, aztán kár azt, — ha mindjárt ily csekély külsőségekkel is — veszélyeztetni. — Hanem nem foszthatja meg kíváncsiságát attól, hogy meg ne kérdezze az arra csörtető Amsli gyerektől, hogy mi az a nagy bálunli való ott a piac elején.

— Komédiások Toczak bácsi, — menagerie, valami nagyszerű, nem tudja maga, mi az a menagerie?

Tehát komédiások. Ezt bizony a maga esze után is kitalálhatta volna.

Mariska néni úgy látszik már most gazd' uramba akart belekötni, mert ő is oda telepedett a kis padra, Toczak bácsi a másik félfogára tette a pipaatorát, oszt együtt nézték, hogy strögnek forognak a komédiások.

Azok pedig ottan tettek, vették a sátorfájukat, úgy hogy mire másnapra virradt az idő, már ott diszlett a piacon a sátorpalota.

Vasárnap volt éppen. A nép tödult a templomba, de talán még sem olyan buzgón mint máskor, mert bizony szó ami szó sok bálunli akadt a menaszériának is. De hát volt is ott mit nézni; csak azok az odaaggatott tített kopot vászonrémképek fölértek egyiknek-másiknak három misével prédikációtul. Ott volt ám a világ hét csudája a háromszaru kan toportyánt és a rák testű és lólábu halkisszonyt is beleszámítva. Hát még a többi maskarádé! A gyereket ringató elefánt és a liberiasinának öltözött majom, a kutyatestű madár és az óriási krokodilus, mely úgy kapkodja magába a csónakokat emberestül, mint a kutya a legyet. No azt még éppen gyönyörűség volt hallgatni, mikor nagyot nyekkent a vén kintorna, hogy „Mencsen, mencsen sai mer alli“ . . .

Akkor aztán nagy csöngetés közt oda áll egy még a szomszéd faluban rekedtre ordított hangú komédiás, hogy „einspaciren majne Herrn, kein svindl, elere mo-csarok, elere!“ A „füligszáj“ zsidó ott esküdzött sorba, hogy bizony igazat mond a cifra kirakat, ő ezt már mind látta Egerben, nem hazugság ebből egy komma sem! És tödultak a „mocsarok“ befelé. No ha nem is volt ott bent minden úgy, ahogy a festett ponyva ígerte, de azért bálunli való akadt bőségesen. Hej micsoda ijesztő fura nagy állatok voltak ott, amilyent még halandó — legalább tiszógi halandó — még nem látott. Ni itt mingyárt a bejaratnál micsoda két fene vad alszik. Az ember még a horkolásuktól is úgy retteg, hogy a fogai vacognak belé. Egy ur, ki a szájtátó publikumnak az állatok szokását és természetét magyarázza, valamivel jobb magyarsággal, mint a „mocsaroknak“ beszélt, azt mondja, hogy Leopárd. Még a neve is olyan . . . — hogy is mondjam csak — olyan vadallatias. Ez meg itten jegesmedve. Há'szen medvének látjuk, hogy medve, de milyen szép fehér bundája van. E' kéne nekünk — mondja egyik földi a másiknak — subának, mi sógor? De azért nem mer közelebb menni, hanem csak úgy távolról sandít rá fél szemmel, mert ez bizony nem alszik, hanem folyton kapaszkodik a vaslécekre, oszt' úgy megrázza a házat, hogy az ember meg merne rá esküdni, hogy no most mindjárt kint lesz. Emez meg itt — gondolom tigris — olyan éhesen nyalogatja a bajuszát és akkorákat ásit, hogy bekapna fia-türt. Hanem nem győzöm ám én azt elmondani, hogy mi minden van itt, hanem figyeljünk inkább, mert halotti csend támadt a szorongó tömegben. Egy talpig feketébe öltözött nő jelent meg. Csinos vászoncseléd . . .

Körtlárta a villogó szemeit, igazít egyet a karperecén, aztán hipp-hopp — szent Habakuk ne hagyj el — bent terem a két orozslánál. Azután hajmerező dolgok történnek. Lélegzetét visszafojtva figyel mindenki. Toczak uram is ott van a bálunlok között. A szájtát is nyitva felejt a csodálkozásában. Jaj most mindjárt vége lesz, de nem, subint egyet a korbácscsal, a két fenevad meglapul, milyen bátor a lelke. Ni most még mosolyog is, jaj be gyönyörű. Oda volt mindenki az elragadtatástól, de különösen Bálint gazda. Ilyen szépet ő még sohasem látott.

— Jaj még csak az egyszer szabadítsa ki innen Istenem — könyörgött magában — hogy az a két csuf szörnyeteg izekre ne tépje.

A lány pedig úgy látszik nem vette olyan tragikusán a sorsát, — mert a legnagyobb fesztelenséggel járt, kelt orozslánjai között, közbe hamiskásan mosolygott egyik másik deli legényre . . . Azután abroncsot ugratott az állataival, majd meg oda parancsolta őket a kuckóba, aztán piff-puff csattant a vasajtó és ő kint volt. Megkönnyebbülten lélegzett föl mindenki. Toczak uram pedig a szeméit dörzsölte, hogy nem volt-e ez káprázat. Az előadásnak evvel vége volt, a nép tödült kifelé, kint pedig újra kérdődött, hogy „Ajnspaciren majne Herrn!“

Most le kéne nekem írnom egy szerelmes ember tépelődését, mert — kisé furcsán hangzik ugyan, — de Toczak uram tisztára belebolondult a szép komédiásnőbe. Mogyorván fogyasztotta az ebédjét, aztán nem ült ki a ház elébe, mint maskor szokta tenni, hanem kizárta a ládáját, megolvastatta a pénzét, oszt magához vette. Mi lesz ebből?

Mariska néni nem vett ebből észre semmit, mert ott tereferált a szomszédban a falu dolgairól, amihéz neki volt a legkevesebb köze széles e világon.

Estefelé megint csak elbandukolt a komédiás bódé felé. Még egyszer végig nézte az igazító előadást, de azután nem ment ám ki a többiekkel, hanem közelébe furakodott a szép lánynak, zavart fimmögéssel levette a süvegét és nem tudott egy szót sem szólni. A lány hamiskásan rámosolygott. Toczak uram zavartan mosolygott a bajsza alá.

— Hát tisztességen kár ne essék mondván, Toczak Bálint vóna a böcsületes nevem, oszt meg akartam mondani az ifjasszonynak, hogy ugyancsak ért ám az állatokhoz — aki lelke van.

— No no.

Toczak uram bátrabb lett. — Hát ha nincs ellenére, szeretnék egy kicsit eldiskurálni ifjasszonyommal, mert hát, . . . mert . . . tetszik tudni . . . egy kis mondani valóm is volna, ha meg nem haragszik érte.

Mis Dóra — mert gondolom így birták az „ifjasszonyt“, — éppen nem haragudott meg, hanem barátságosan betuszolta Bálint gazdát egy oldalt eső ponyva-fülkébe, ahol nem tudom, hogy mi történet, de ne is firtassuk, mert elég az hozzá, hogy másnap este, . . . no de itt következik.

*

A szomszéd faluba vezető országuton két sárkány vágat egy kocsiival. Ketten ülnek benne. Toczak Bálint uram és — Mis Dóra! Szökés . . .

Távol pástortűzek vetik el el haló fényüket a rögös utra, a hold titokzatosan mosolyog az égről, majd egy felhő palást mögé buvik, onnan is biztatva utasainkat, hamar, hamar, mert a szerelm títrelmetlen. Toczak uram nem kiméli az ostort, pedig szereti a lovait, jó gazda, az Isten áldja meg. Mit őneki most lovak . . . a világ . . . mikor elérte egy napos vágyának a ne-továbbját. Hej nincsen ám az ő szíve sem kőből és csak úgy dobog, mint akarmelyik szalón hősé dobogna ebben az esetben.

Nem merem határozottan állítani, hogy Mis Dóra szíve vágyát követi-e mostan, vagy pedig számító észszel kikalkulálta, hogy még is csak bölcsebb dolog Toczak uram kecségetű ígéréit követni, mint 1 forint 10 kr napidijért naponként 10—15 szőr kockára tenni az életét, vagy pedig . . . mondom nem tudom mi indította erre a vándorművésznőt, de elég az hozzá, hogy ők most bitorolják az ifjú szerelmesek költői világát, és vagy egy óra mulva el fogják érni az ígért földet, akarom mondani a szomszéd falu plébániáját.

— Messze vagyunk még Poczak bácsi?

Ne úgy galambom, Toczak, Toczak nem Poczak hehehe . . . vagy szőlits inkább Bálintnak, jó lesz úgy?

— No hát Bálint . . .

Csend lett megint, csak a lovak dobogása és a kocsi lanc csörgése hallatszott. Sehol senki csak az imbolygó arnyékok szalad a kocsit után olykor olykor nagyot ugorva, ha zökken a kerék a hepehupás uton. Hátra hátra nézeget Toczak uram a bebugyolált szép lányra, dünyög, motyog magában. Aztán mind ritkábban tekintett vissza, az ostor is csak hosszabb időközökben mőkődik, közbe nagyokat, hosszukat gondol Toczak Bálint.

— Poczak bácsi olyan hosszú ez az út, mondja a lány, csakhogy éppen beszéljen valamit.

— Toczak, te.

Mind mogorvább és mogorvább lesz. Egy óra szép idő, sok mindenféle jut addig eszébe az embernek.

Hm, hm ők most mennek; no igen a szomszéd faluba. Hát aztán? hát, . . . hát . . . akkor . . . no igen, akkor ott lesznek. És ő neki komolyan el kell venni aztán ezt a . . . ezt a fehércselédet. El hát, persze, hogy el, hiszen ő maga akarta. Hm hm, mit csinálhatnak odahaza, Mariska néni, a cselédek, meg a lovak! Adott-e elég abrakot az a kötni való béres a csikóknak, vagy talán leitta magát és befektűt a szénapadlásra pipástul. Igaz a, a szénát is beköltött volna hordani, mert eső lehet az éjjel. Nincs-e hiba a juhokba? Vajjon keresik-e mostan őt? mit gondolhatnak hol lehet?

— Hahó, megálljanak kendet.

Azám ni a vámház.

— No csak hamar azt a bilétet.

— Nini Toczak szomszéd, majd hogy meg sem ismertem. Hova-hova ilyen későn?

— Ejnye be kíváncsi kelmed máma.

— Hát ezt a perszónát hova viszi?

— Be sokáig piszmozg kend evvel a biléttel már no?

— Hej, hej nagy kujon kend Toczak szomszéd,

nohát azért én úgysem szólok senkinek.

— Szólhat akinek akar, hiszen csak fuvarozok.

— Ühüm, fuvaroz.

Tovább hajtottak.

Itt van! ez is látta. Mi lesz ebből, mi lesz ebből.

Ördög vigye, legyen akármí. De mégis, az auktoritás, meg a böcsület, aztán ez a perszóna. Hm, hm, kicsoda, miféle? Nem jó vége lesz ennek, nem. Aztán otthona Mariska néni, a részeg béres meg a széna az esőben. Baj, baj . . . Miljomadta, hiszen ő még nem esküdött meg senkivel! De mégis . . . Eh mit mégis, semmi mégis, ő ezt a perszónát nem ismeri, punktum!

— Poczak bácsi azt hiszem itt vagyunk már.

— Toczak te! ha egyszer mondom.

— Nonó ne haragudj érte — Bálint.

— Hát csak hamarosan szálljon le az ifjasszony,

mert sietek.

— Hihibi, én is alig várom.

— Arra van a nagykocma, Isten áldja.

— Hát hova akar menni?

— Hova? hát haza.

— Szindsz keit, hát a plébánia?

— Nuj édes ifjasszony, hogy mernem én a szememet ilyen uri perszónára vetni, én csak szegény paraszt ember vagyok. Aztán meg mit szólnának odahaza?

— Ünfersemter Bauer!

— Nem kell ám mindjárt úgy haragudni; ott a saroktól a második ház, az a nagykoc . . .

— Eh hagyjon békét a maga nagykocsmájával,

mit csináljak én ottan? Ha már elhozott, hát vigyen most legalább haza.

— No hát bánja a Belzebúb, kapaszkodjék föl hamar. Ignyi, gyi te! És vigan kocoztak hazafelé.

*

Már vagy egy hete kuncogott odahaza és nem mert az utcára lépni. Vajjon tudnak-e valamit az ő esetéről?

A Mariska néni zsörtölődéseit még csak végig tudta

hallgatni valahogyan, de a falu, a falu, mit szól az hozzá?

Vasárnap volt megint. Mariska néni is megsajnálta már Toczak uramat.

— Húzza már föl kend az ünneplőjét, oszt menjen egy kicsit a templomba, az utcára, emberek közé.

— Tudja kelmed . . .

— No no, hát azért ne ereszze úgy bünak a fejét, hiszen nem tudnak semmit a falubeliek a kend esetéről, mehet bátran. Osztan meg különben is csak fuvarozni volt kend.

— Persze, persze csak fuvarozni . . .

Kint sütött a nap, az emberek tödultak a templomba, minden olyan volt, mint egy bétél azelőtt, csak éppen a komédiások sátra nem volt ottan.

Toczak uram nagyot lélegzte az utcára, aztán bártortalan léptekkel indult a templom felé.

Az emberek tisztességtudóan megbéllentték kaplajukat Toczak uram előtt, a háta mögött pedig össze-nevetek.

Megkönnyebbülten folytatta útját.

— Hiszen meg van még a tekintély, nem tudnak semmit. Aztán mit is tudnának, hiszen csak fuvarozni voltam, persze hogy csak fuvarozni!

Szegény

Rudolfus.

Szerkesztői üzenetek.

G. K. Gombos. Tudósítása későn érkezett. Mindenkor szívesen látjuk, ha annak idején tudósít.

U. K. Zombor. Legközelebb közöljük. Most beküldött dolgozatát — saját érdekében nem hozzuk.

Edegosáár. Verse olyan rossz, hogy még a szerkesztői üzenetekben sem közölhetjük, bár ön ezt kérte.

Felélős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Pályázati hirdetmény.

Rém községben ujonan rendszeresített községi szülészeti állásra pályázat nyitattik; felhivatnak pályázni óhajtok, hogy kellőkép felszerelt kérvényeiket a bácsalmási szolgabírószághoz **follyó évi február hó 15-éig** terjesszék be, mert a később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Az állás javadalmazása: a községi pénztárból utólagos negyedévi részletekben fizetendő 50 korona, azonkívül minden szülési esettől, melynél segédkezik, 2 korona azon kikötéssel, hogy a teljesen vagyontalan szegényeket ingyen segélyben köteles részesíteni.

Rémen, 1900. évi január hó 23 án.

Elüljáróság.

2—1

Kiadó lakás.

A bezdáni-uton 295. szám alatt lévő ujonnan épült ház, mely áll 3 utcai szobából, 1 konyha, éléskamra, pince, mosókonyha, padlás és külön udvarból **ez év május hó 1-től kiadó.**

Bővebb értesítést ad

Páncsits Sándor
tulajdonos.

3—2

Mely nemesszivü egyén volna hajlanló egy szegénysorsu tisztviselőt 200 koronával segélyezni oly formán, hogy egyelőre csak 100 koronára volna szüksége, mely összeget 1900. évi ápril hó 1-től 5, esetleg 10 havi részletekben a legpontosabban visszafizetne.

2—2

Bővebb felvilágosítással a kiadóhivatal szolgál.

424. szám.

kig. 1900.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye bács-kulai járásához tartozó Kis-Kér községében lemondás folytán megüresedett s havi előleges részletekben felvehető évi 300 frt javadalmazással egybekötött irnoki állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Felbivom az ezen állást elnyerni óhajtokat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám **follyó évi február hó 15-ig** annál is inkább nyujtsák be, mert a később érkezőket figyelembe venni nem fogom.

Kulán, 1900. évi január hó 12-én.

M ü l l e r,
szolgabíró.

3—3

Meghívás

a bács-almási takarékpénztár részvénytársaság

1900. évi február hó 22-én d. e. 9 órakor

Bács-Almásban az Intézet saját házában tartandó

XXVII. rendes évi közgyűlésére.

Elintézendő tárgyak:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentései és ezek kapcsán
2. Az 1899. évi mérlegnek betérjesztése és a tiszta nyereség felosztása.
3. A felmentvény megadása iránti határozat hozatal.
4. Az 1900. évi költségelőirányzat.
5. Az alapszabályok értelmében kilépő választmányi tagnak 3 évre és a felügyelő-bizottsági 3 tagnak 1 évre leendő választása.
6. Az alapszabályok módosítása.
7. Az igazgatóságnak új választása.
8. A jegyzőkönyv hitelesítése.

NB. Azon t. részvényesek, kik e közgyűlésen részt venni szándékoznak, sziveskedjenek részvényeiket illetve megbatalmazásait az intézeti pénztárnál legkésőbb február hó 21-én d. e. 12 óráig letenni.
B.-Almás, 1900. évi január hó 26-án.

Az igazgatóság.

Vagyon.	A bács-almási takarékpénztár r. t. 1899. évi mérlege.		Teher.	
	frt	kr		
Pénztári készlet	19845	55	Részvénytőke	60000
Váltó-tárca	249065	53	Takarékbetétek	149220
Kölcsönkötvények	19331	—	Altalános tartalékalap	12842.47
Jelzálogos kölcsönök	46758	35	Külön tartalékalap	15877.11
Értékpapírok	2900	—	Visszleszámitolás	113480
Folyó számla	5505	27	Fel nem vett osztalék	120
Intézeti ház és magtár	5500	—	Önsegély osztály I. csoport	15378.85
Földbirtok	31595	—	" " II. "	3618.51
Giro számla	166	63	" " III. "	1039.17
Szerelvények	60	—	" " IV. "	20188.61
			Ideiglenes kiadás	1019
			Házérték csökkenési alap	500
			Tiszta jövedelem	7479.49
	380727	33		380727.33

Bács-Almás, 1900. évi január hó 22-én.

Dr. Schosberger Jakab s. k., **Reichstein János** s. k., **Hirschberg Bálint** s. k.,
igazgató. pénztárnok. könyvvezető.

Jelen mérleg megvizsgálatván, a könyvek minden tételeivel egyeznek és helyesnek találtatott.

Bács-Almás, 1900. évi január hó 24-én.

A felügyelő-bizottság:

Roth Krisztián s. k. **Mayer Antal** s. k. **Tobler József** s. k.

MEGHÍVÓ.

A „Csantavéri keresztény fogyasztási szövetkezet“

évi rendes közgyűlését

1900. évi február hó 11-én délután 1 órakor

Gáspár Dezső tanító ur iskolájában fogja megtartani.

TÁRGYAK:

1. Elnöki jelentés az 1899. év 1/4 évi lefolyásáról és eredményéről.
 2. A felügyelő bizottság véleményes jelentése, az 1/4 évi forgalmi számla és vagyon-mérlegről; valamint a tiszta nyereség hovatartozásáról.
 3. A számadó tisztikar felmentése
 4. Az üzletvezető előterjesztése az üzlet vezetésére nézve.
 5. A jegyzőkönyv hitelesítésére 2 üzletrészes kiküldése.
 6. Egyéb indítványok.
- Ezen közgyűlésre a t. üzletrészesek tisztelettel meghívattak.
Kelt Csantavéren, a keresztény fogyasztási szövetkezet igazgatóságának 1900. évi január hó 18-án tartott üléséből.

Gáspár Dezső,
szöv. jegyző.

Varga horgosi Ferenc,
igazgatósági elnök.

Az évi mérleg és forgalmi számla kimutatás, a gyűlést megelőző 8 napon át a szövetkezet üzletében — megtekintés végett — kifüggesztetik.

BEVÉTEL. **Forgalmi számla** 1899. évi október hó 1-től 1899. évi december hó 31-ig. KIADÁS.

	korona	fil.		korona	fil.
171 üzletrészes 376 üzletrész á 20 kor..	7520	—	Felszerelés	2236	12
Beiratási díjban	183	—	Árukért	15072	32
Házéből	50	—	Negyedévi házbér	130	—
Üzleti bevételek	12264	94	Személyzet fizetése	136	60
			Áruszállítási díj, posta, távirat	393	62
			December 31-én készpénz mint egyenleg	2049	28
	20017	94		20017	94

TARTOZIK. **Mérleg-számla** 1899. év december hó 31-én. KÖVETEL.

	korona	fil.		korona	fil.
Készpénz	2049	28	171 üzletrészes 376 üzletrész á 20 kor..	7520	—
Árukészlet leltár szerint	4724	50	Házbér	80	—
Könyvkövetelés	307	74	Személyzet fizetése	136	60
Beiratási díj	183	—	Személyzet fel nem vett fizetése	294	70
Felszerelés	2236	12	Áruszállítás, posta, táviratok	393	62
			Árukérti tartozás	661	04
			Felszerelésre 3% avulás	70	84
			Az üzletvető 30% jutaléka	103	15
			Egyenleg mint tiszta nyereség	240	69
	9500	64		9500	64

Kelt Csantavéren, 1900. évi január hó 18-án.

Varga horgosi Ferenc s. k., **Gáspár Dezső** s. k., **László József** s. k., **Ernyés István** s. k.,
igazgatósági elnök. szöv. jegyző. pénztárnok. üzlet- és könyvvezető.

A kereskedelmi törvény 195. §-a értelmében megvizsgálták és helyesnek találták.

Csantavéren, 1900. évi január hó 18-án.

Matuska Károly s. k., **Kiss Mihály** s. k., **Sinkovics Bóni** s. k.,
fel. biz. elnök. fel. biz. tag. fel. biz. tag.

7. szám.

kj. 1900.

Kihirdetés.

A kunbajai anyakönyvi kerület alulírott anyakönyvvezető-helyettese kihirdeti, hogy:

1. Lévang Mihály, ki családi állapotára nézve nőden és a kinek vallása római katolikus, állása (foglalkozása) földmívelési napszámos, lakóhelye Kunbaja, születési helye Kunbaja, ideje 1867. évi augusztus hó 2-ik napja s a ki néhai Lévang Péter és neje született Burghard Anna fia.

2. Lehrbaum Erzsébet, ki családi állapotára nézve hajadon és a kinek vallása római katolikus, állása (foglalkozása) — lakóhelye Kunbaja, születési helye India, ideje 1873. évi október hó 8-ik napja s a ki Lehrbaum Frigyes és neje született Keil Magdolna leánya, egymással házasságot szándékoznak kötni.

Felhívattak mindazok, a kiknek a nevezett házasságra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt alulírott anyakönyvvezetőnél (helyettesénél) közvetlenül, vagy a kifüggesztési helyi közéleti elöljáróság (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsék be.

Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni u. m.: Kunbaján és a „Bácska“ című lapban.

Kelt Kunbaján, 1900. évi január hó 25-ik napján.

Huszár Ákos,
anyakönyvvezető-helyettes.

Nevelőnőnek

ajánlkozik egy kisasszony előkelő családból, róm. kath. vallású, aki az elemi, polgári s felsőbb leányiskolai tantárgyakat német nyelven tanítja, a francia, német és angol nyelvet tökéletesen bírja és kitűnően zongorázik, mindezeket több kitűnő bizonyítvánnyal igazolja — egy keresztény magyar családhoz Bácsmegegyébe 1—2 leánygyermekhez 6—700 frt évi fizetéssel.

Címe G. C. **Perlakon** Csaszának Józsefné leveleivel. 3—3

31. szám.

bv. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. törvényszék 14554/1899. számú végzése által Vukicsévits György újvidéki ügyvéd által képviselt Alexin Ráda és társai vilovai lakosok javára Tatomiroy Gávra lalityi lakos ellen 1596 korona 25 fillér tőke, ennek 1890. évi július hó 4-től 1895. évi július hó 1-ig számított 6% kamatai, azon időtől pedig a kifizetésig 5% kamatai és eddig összesen 286 korona 6 fillér perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 2460 koronára becsült 80 mm. buza, 4 drb ló stb. ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1899. V. 530/2. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Lalityon alperes lakásán leendő eszközzésére 1900. évi február hó 6-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozóknak ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódsághon, 1900. évi január hó 21-én.

Váczy János,
kir. bir. végrehajtó.

Kiadó lakház.

Az apatini-uti Traub-féle lakház folyó évi május elsejétől évi 450 forintért kiadandó. Bővebb értesítés nyerhető **Lang Gyula** városi tanácsnoknál.

Eladó bikák.

10 darab magyar faju 2 éves és 2 darab nyugoti faju 2 éves bika eladó. Megtekinthetők a tulajdonos, Fernbach Péter szállásán, vasuti megállóhely. 3—1

635. szám.

1900.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye topolyai járásához tartozó Kis-Hegyes községben úresedésbe jött segédjegyzői állásra pályázatot hirdetek.

Ezen állás javadalmazása: a községi pénztárból 1000 korona.

Felhívattak a pályázni szándékozóknak, hogy pályázati kérvényüket a vármegyei 6/kgy. 1886. számú szabályrendelet 9. §-nak megfelelőleg az eddigi működésüket igazoló felettes hatóságuk által kiállított bizonyítvánnyal felszerelve, hozzám **folyó évi február hó 20-áig** annyival inkább nyújtsák be, mivel később érkezők figyelembe vételét nem fognak.

A választási határidő utólag fog kitűzteni.

Bács-Topolyán, 1900. évi január hó 17-én.

T u k a c s,
szolgabíró.

